

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The writing culture of ancient Dadān: A description and quantitative analysis of linguistic variation

Kootstra, F.

Citation

Kootstra, F. (2019, April 23). *The writing culture of ancient Dadān: A description and quantitative analysis of linguistic variation*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/71772>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/71772>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/71772> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Kootstra, F.

Title: The writing culture of ancient Dadān: A description and quantitative analysis of linguistic variation

Issue Date: 2019-04-23

Samenvatting

De Dadanitische inscripties zijn tussen 600 en 100 V.Chr. in steen gehouwen in de oude oase van Dadān. Deze oase ligt in het noord-westen van het Arabisch Schiereiland en wordt tegenwoordig al-'Ulā genoemd. Gedurende de periode waarin de Dadanitische inscripties zijn geproduceerd, is de taal waarin deze zijn opgesteld veranderd. Er is geen duidelijke onderbreking te zien in de gebruikte taal en schrijftraditie, wat er op lijkt te duiden dat deze verandering geleidelijk heeft plaatsgevonden en niet strikt gereguleerd werd van bovenaf door een schrijfschool of autoriteit. Dit suggereert, samen met de relatief grote hoeveelheden graffiti die tot het corpus behoren, dat professionele schriftgeleerden niet de enigen waren die konden schrijven. Aan de andere kant wijzen de technisch geavanceerde manier waarop sommige inscripties zijn uitgevoerd, en de culturele setting van de oase, erop dat er wel degelijk opgeleide schriftgeleerden aanwezig waren in de maatschappij. Als onderdeel van hun training leerden deze professionele schriftgeleerden waarschijnlijk ook het gebruik van archaische taalkundige vormen. Aangezien de inscripties met ouderwetse taalkundige vormen waarschijnlijk echter vrijelijk toegankelijk waren voor iedereen in het landschap, moeten we er ook rekening mee houden dat minder hoog opgeleide personen wel eens met zulke vormen in aanraking kwamen.

Hoewel de meer archaische taalkundige vormen een zekere prestige gehad lijken te hebben, zijn ze uiteindelijk niet de standaard geschreven norm geworden. Het lijkt erop dat, nadat deze vormen niet meer gebruikt werden in de gesproken taal van de oase, ze nog sporadisch gebruikt werden in de schrijftaal, wellicht om extra cultureel of religieus gewicht aan een inscriptie te geven. Een bepaalde mate van variatie, zowel in lettervorm als grammaticale vormen, lijkt een geaccepteerd onderdeel van de schrijftraditie van Dadān te zijn geweest.